

Bruxelles, den 12. maj 2022
(OR. en)

8267/4/22
REV 4

LIMITE

IXIM 94
ENFOPOL 202
JAI 509
CODEC 522
COMIX 201

Interinstitutionel sag:
2021/0411(COD)

NOTE

fra:	formandskabet
til:	delegationerne
Tidl. dok. nr.:	14205/21; 6529/22; 7210/22
Komm. dok. nr.:	COM(2021) 782 final
Vedr.:	Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om udveksling af oplysninger mellem medlemsstaternes retshåndhævende myndigheder og om ophævelse af Rådets rammeafgørelse 2006/960/RIA

Vedlagt følger til delegationerne en ændret udgave af formandskabets kompromisforslag vedrørende ovennævnte forslag til direktiv.

Ny tekst i forhold til den tidligere reviderede udgave er angivet med **fed skrift, kursiv og understregning**, og udgået tekst er angivet med [...].

Tidligere ændringer i forhold til Kommissionens forslag er angivet med **fed skrift** for ny tekst og [...] for udgået tekst.

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV

**om udveksling af oplysninger mellem medlemsstaternes retshåndhævende myndigheder og
om ophævelse af Rådets rammeafgørelse 2006/960/RIA**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR –

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 87, stk. 2, litra a),

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

efter den almindelige lovgivningsprocedure, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Tværnationale trusler, der involverer kriminelle aktiviteter, kræver en koordineret, målrettet og tilpasset reaktion. Selv om nationale myndigheder, der opererer på stedet, er i frontlinjen i bekæmpelsen af organiseret kriminalitet og terrorisme, er en indsats på EU-plan af afgørende betydning for at sikre et effektivt og virkningsfuldt samarbejde, herunder udveksling af oplysninger. Desuden viser organiseret kriminalitet og terrorisme tydeligt, hvor tæt intern og ekstern sikkerhed hænger sammen. Disse trusler spreder sig på tværs af grænserne og manifesterer sig i form af organiserede kriminelle grupper og terrorgrupper, der deltager i en lang række kriminelle aktiviteter.

- (2) I et område uden kontrol ved de indre grænser bør politifolk i én medlemsstat inden for rammerne af gældende EU-ret og national ret have mulighed for at få lige adgang til de oplysninger, der er tilgængelige for deres kolleger i en anden medlemsstat. I denne forbindelse bør det være normen, at de retshåndhævende myndigheder samarbejder effektivt på tværs af EU's grænser. Et væsentligt element i de foranstaltninger, der understøtter den offentlige sikkerhed i et indbyrdes afhængigt område uden kontrol ved de indre grænser, er derfor politisamarbejde om udveksling af relevante oplysninger med henblik på retshåndhævelse. Udveksling af oplysninger om kriminalitet og kriminelle aktiviteter, herunder terrorisme, tjener det overordnede mål om at beskytte fysiske personers sikkerhed.
- (3) Udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne med henblik på forebyggelse og afsløring af strafbare handlinger er reguleret ved konventionen om gennemførelse af Schengenaftalen af 14. juni 1985¹, navnlig i artikel 39 og 46, der blev vedtaget den 19. juni 1990. Rådets rammeafgørelse 2006/960/RIA² erstattede delvist disse bestemmelser og indførte nye regler for udvekslingen af oplysninger og efterretninger mellem medlemsstaternes retshåndhævende myndigheder.
- (4) Evalueringer, herunder dem, der er gennemført i henhold til Rådets forordning (EU) nr. 1053/2013³, har vist, at rammeafgørelse 2006/960/RIA ikke er tilstrækkelig klar og ikke sikrer en passende og hurtig udveksling af relevante oplysninger mellem medlemsstaterne. Evalueringer har også vist, at rammeafgørelsen sjældent anvendes i praksis, til dels på grund af den manglende klarhed, der erfarer i praksis, mellem anvendelsesområdet for konventionen om gennemførelse af Schengenaftalen og nævnte rammeafgørelse.

¹ Konvention om gennemførelse af Schengenaftalen af 14. juni 1985 mellem regeringerne for staterne i Den Økonomiske Union Benelux, Forbundsrepublikken Tyskland og Den Franske Republik om gradvis ophævelse af kontrollen ved de fælles grænser (EFT L 239 af 22.9.2000, s. 19).

² Rådets rammeafgørelse 2006/960/RIA af 18. december 2006 om forenkling af udvekslingen af oplysninger og efterretninger mellem EU-medlemsstaternes retshåndhævende myndigheder (EUT L 386 af 29.12.2006, s. 89).

³ Rådets forordning (EU) nr. 1053/2013 af 7. oktober 2013 om indførelse af en evaluerings- og overvågningsmekanisme til kontrol af anvendelsen af Schengenreglerne og om ophævelse af Eksekutivkomitéens afgørelse af 16. september 1998 om nedsættelse af et stående udvalg for evaluering og anvendelse af Schengenreglerne (EUT L 295 af 6.11.2013, s. 27).

- (5) Derfor bør den eksisterende retlige ramme, der består af de relevante bestemmelser i konventionen om gennemførelse af Schengenaførelse 2006/960/RIA, ajourføres og erstattes for gennem fastlæggelse af klare og harmoniserede regler at lette og sikre en passende og hurtig udveksling af oplysninger mellem de kompetente retshåndhævende myndigheder i forskellige medlemsstater.
- (6) Navnlig bør uoverensstemmelserne mellem de relevante bestemmelser i konventionen om gennemførelse af Schengenaførelse 2006/960/RIA afhjælpes ved at medtage udveksling af oplysninger med henblik på at forebygge, afsløre eller efterforske strafbare handlinger og således, for så vidt angår en sådan udveksling, erstatte denne konventions artikel 39 og 46 og dermed skabe den nødvendige retssikkerhed. Desuden bør de relevante regler forenkles og præciseres for at gøre det lettere at anvende dem effektivt i praksis.

- (7) Det er nødvendigt at fastsætte regler for de tværgående aspekter af en sådan udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne, **herunder oplysninger indhentet i forbindelse med kriminalefterretningsoperationer. Dette bør omfatte udveksling af oplysninger via politi- og toldsamarbejdscentre, der er oprettet af to eller flere medlemsstater på grundlag af bilaterale eller multilaterale ordninger med henblik på at forebygge, afsløre eller efterforske strafbare handlinger. På den anden side bør dette ikke omfatte bilateral udveksling af oplysninger med tredjelande.** Bestemmelserne i dette direktiv bør ikke berøre anvendelsen af EU-rettens regler om specifikke systemer eller rammer for en sådan udveksling, f.eks. i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1860⁴, (EU) 2018/1861⁵, (EU) 2018/1862⁶ og (EU) 2016/794⁷, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/681⁸ og 2019/1153⁹ og Rådets afgørelse 2008/615/RIA¹⁰ og 2008/616/RIA¹¹.

⁴ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1860 af 28. november 2018 om brug af Schengeninformationssystemet i forbindelse med tilbagesendelse af tredjelandssstatsborgere med ulovligt ophold (EUT L 312 af 7.12.2018, s. 1).

⁵ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1861 af 28. november 2018 om oprettelse, drift og brug af Schengeninformationssystemet (SIS) på området ind- og udrejsekontrol, om ændring af konventionen om gennemførelse af Schengenaftalen og om ændring og ophævelse af forordning (EF) nr. 1987/2006 (EUT L 312 af 7.12.2018, s. 14).

⁶ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1862 af 28. november 2018 om oprettelse, drift og brug af Schengeninformationssystemet (SIS) på området politisamarbejde og strafferetligt samarbejde, om ændring og ophævelse af Rådets afgørelse 2007/533/RIA og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1986/2006 og Kommissionens afgørelse 2010/261/EU (EUT L 312 af 7.12.2018, s. 56).

⁷ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/794 af 11. maj 2016 om Den Europæiske Unions Agentur for Retshåndhævelsessamarbejde (Europol) og om erstatning og ophævelse af Rådets afgørelse 2009/371/RIA, 2009/934/RIA, 2009/935/RIA, 2009/936/RIA og 2009/968/RIA (EUT L 135 af 24.5.2016, s. 53).

⁸ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/681 af 27. april 2016 om anvendelse af passagerlisteoplysninger (PNR-oplysninger) til at forebygge, opdage, efterforske og retsforfølge terrorhandlinger og grov kriminalitet (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 132).

⁹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/1153 af 20. juni 2019 om regler, der letter brugen af finansielle og andre oplysninger med henblik på forebyggelse, afsløring, efterforskning eller retsforfølgning af visse strafbare handlinger, og om ophævelse af Rådets afgørelse 2000/642/RIA (EUT L 186 af 11.7.2019, s. 122).

¹⁰ Rådets afgørelse 2008/615/RIA af 23. juni 2008 om intensivering af det grænseoverskridende samarbejde, navnlig om bekæmpelse af terrorisme og grænseoverskridende kriminalitet (EUT L 210 af 6.8.2008, s. 1).

¹¹ Rådets afgørelse 2008/616/RIA af 23. juni 2008 om gennemførelse af afgørelse 2008/615/RIA om intensivering af det grænseoverskridende samarbejde, navnlig om bekæmpelse af terrorisme og grænseoverskridende kriminalitet (EUT L 210 af 6.8.2008, s. 12). Et forslag til forordning om elektronisk dataudveksling med henblik på politisamarbejde ("Prüm II") har til formål at ophæve dele af disse rådsafgørelser.

Dette direktiv berører ikke bestemmelserne i konventionen udarbejdet på grundlag af artikel K.3 i traktaten om Den Europæiske Union, om gensidig bistand og samarbejde mellem toldmyndighederne (Napoli II).

- (7a) Da dette direktiv ikke bør finde anvendelse på behandlingen af personoplysninger i forbindelse med en aktivitet, der falder uden for EU-rettens anvendelsesområde, bør aktiviteter vedrørende national sikkerhed ikke anses for at være aktiviteter, der falder inden for dette direktivs anvendelsesområde.
- (8) Nærværende direktiv regulerer ikke tilvejebringelse og anvendelse af oplysninger som bevismateriale i retssager. Det bør navnlig ikke tolkes som om, at det giver ret til at anvende de oplysninger, der tilvejebringes i henhold til direktivet, som bevismateriale, og det berører derfor ikke noget krav i henhold til gældende ret om at indhente samtykke fra den medlemsstat, der stiller oplysningerne til rådighed, til en sådan anvendelse. Direktivet berører ikke EU-retsakter om bevismateriale, såsom forordning (EU).../...¹² [*om europæiske editions- og sikringskendelser om elektronisk bevismateriale i straffesager*] og direktiv (EU).../...¹³ [*om harmoniserede regler for udpegning af retlige repræsentanter med henblik på indsamling af bevismateriale i straffesager*]. Medlemsstaterne kan derfor give deres samtykke til, at oplysninger anvendes som bevismateriale i retssager, på det tidspunkt, hvor oplysningerne stilles til rådighed eller efterfølgende, herunder om nødvendigt i henhold til national ret, ved hjælp af instrumenter vedrørende retligt samarbejde mellem medlemsstaterne.

¹² Forslag til forordning, COM/2018/225 final – 2018/0108 (COD).

¹³ Forslag til direktiv, COM/2018/226 final – 2018/0107 (COD).

- (9) Al udveksling af oplysninger i henhold til dette direktiv bør være underlagt **fire** [...] generelle principper, nemlig om tilgængelighed, lige adgang, [...] fortrolighed **og dataejerskab**. Selv om disse principper ikke berører de mere specifikke bestemmelser i direktivet, bør de være retningsgivende for dets fortolkning og anvendelse, hvor det er relevant. Eksempelvis bør tilgængelighedsprincippet forstås som en angivelse af, at de relevante oplysninger, der er tilgængelige for det centrale kontaktpunkt eller de retshåndhævende myndigheder i en medlemsstat, i videst muligt omfang også bør være tilgængelige for andre medlemsstaters myndigheder og kontaktpunkter. Princippet bør dog ikke berøre anvendelsen, hvor det er berettiget, af specifikke bestemmelser i direktivet, der begrænser tilgængeligheden af oplysninger, f.eks. bestemmelser om grundlag for afslag på anmodninger om oplysninger og retskendelse, **eller forpligtelsen til at have fået samtykke fra den stat, der oprindeligt meddelte oplysningerne, til at dele dem**. I henhold til princippet om lige adgang bør adgangen til relevante oplysninger for de centrale kontaktpunkter og de retshåndhævende myndigheder i andre medlemsstater desuden i alt væsentligt være den samme som, og derfor hverken mere eller mindre begrænset end, adgangen i den medlemsstat, der anmodes om at udlevere oplysninger, med forbehold af direktivets mere specifikke bestemmelser.
- (9a) **Begrebet tilgængelige oplysninger, som direktivet er baseret på, omfatter oplysninger, der både er direkte tilgængelige og indirekte tilgængelige for de retshåndhævende myndigheder. Direkte tilgængelige oplysninger henviser til alle oplysninger, der er lagret i en database, som det centrale kontaktpunkt eller de retshåndhævende myndigheder i den medlemsstat, der anmodes om oplysninger, har direkte adgang til, uanset om de tidligere blev indhentet ved tvangsindgreb. På den anden side kræver det handling af det centrale kontaktpunkt eller de retshåndhævende myndigheder i den medlemsstat, der anmodes om oplysninger, at indhente indirekte tilgængelige oplysninger. Denne handling bør ikke omfatte tvangsindgreb. Hver medlemsstat bør forelægge Generalsekretariatet for Rådet sin liste over direkte tilgængelige oplysninger og sin liste over indirekte tilgængelige oplysninger, der skal indgå i de "nationale faktablade", som er vedlagt Rådets dokument "Håndbog i udveksling af retshåndhævelsesoplysninger".**

- (10) For at nå målet om at lette og sikre en passende og hurtig udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne bør det fastlægges, at sådanne oplysninger indhentes ved at rette en anmodning om oplysninger til det centrale kontaktpunkt i den anden berørte medlemsstat i overensstemmelse med visse klare, forenklede og harmoniserede krav. Hvad angår indholdet af sådanne anmodninger om oplysninger, bør det navnlig specificeres på en udtømmende og tilstrækkelig detaljeret måde, og uden at det berører behovet for en vurdering i den enkelte sag, hvornår anmodninger skal betragtes som hastende, og hvilke forklaringer de som minimum skal indeholde.
- (11) De enkelte medlemsstaters centrale kontaktpunkter bør under alle omstændigheder have mulighed for at indgive anmodninger om oplysninger til det centrale kontaktpunkt i en anden medlemsstat, men for at skabe større fleksibilitet bør medlemsstaterne desuden kunne træffe afgørelse om, at **nogle af deres retshåndhævende myndigheder, der er involveret i europæisk samarbejde**, også kan indgive sådanne anmodninger **til andre medlemsstaters centrale kontaktpunkter**. **Hver medlemsstat bør ajourføre listen over disse udpegede retshåndhævende myndigheder og forelægge Kommissionen og Generalsekretariatet for Rådet den med henblik på at lade den indgå i de "nationale faktablade", som er vedlagt Rådets dokument "Håndbog i udveksling af retshåndhævelsesoplysninger"**. For at de centrale kontaktpunkter kan varetage deres koordinerende funktioner i henhold til dette direktiv, er det imidlertid nødvendigt, at en medlemsstats centrale kontaktpunkt, når medlemsstaten træffer en sådan afgørelse, gøres bekendt med alle sådanne udgående anmodninger samt alle meddelelser i forbindelse hermed ved altid at få tilsendt kopier heraf.

- (12) Det er nødvendigt at fastsætte tidsfrister for at sikre en hurtig behandling af anmodninger om oplysninger, der indgives til et centralt kontaktpunkt. Sådanne frister bør være klare og forholdsmæssige og tage hensyn til, om anmodningen om oplysninger er hastende, og **om oplysningerne er direkte eller indirekte tilgængelige for de retshåndhævende myndigheder** [...]. For at sikre overholdelse af de gældende frister, samtidig med at der dog gives mulighed for en vis grad af fleksibilitet, hvor det er objektivt begrundet, er det nødvendigt at tillade fravigelser i særlige tilfælde, hvis og i det omfang den kompetente judicielle myndighed i den medlemsstat, der anmodes om oplysninger, har brug for yderligere tid til at træffe afgørelse om udstedelse af den nødvendige retskendelse. Et sådant behov kan f.eks. opstå på grund af det brede anvendelsesområde eller kompleksiteten af de spørgsmål, der rejses i anmodningen om oplysninger. **For at begrænse risikoen for at miste muligheden for at skride til kritiske foranstaltninger i specifikke tilfælde bør den anmodende medlemsstat modtage oplysninger, så snart det centrale kontaktpunkt ligger inde med oplysningerne, selv om disse oplysninger kun udgør en del af de samlede tilgængelige oplysninger, der er relevante for anmodningen. Resten af oplysningerne bør gives efterfølgende.**
- (13) I særlige tilfælde kan det være objektivt begrundet, at en medlemsstat afslår en anmodning om oplysninger, der indgives til et centralt kontaktpunkt. For at sikre at det system, der indføres med dette direktiv, fungerer effektivt, bør disse tilfælde specificeres på en udtømmende måde og fortolkes restriktivt. Hvis kun dele af de oplysninger, der er berørt af en sådan anmodning om oplysninger, vedrører årsagerne til at afslå anmodningen, skal de resterende oplysninger gives inden for de frister, der er fastsat i dette direktiv. Der bør være mulighed for at anmode om præciseringer, hvilket bør suspendere de gældende frister. En sådan mulighed bør dog kun gælde, hvis præciseringerne er objektivt nødvendige og forholdsmæssige, idet anmodningen om oplysninger ellers skulle afslås af en af de grunde, der er anført i dette direktiv. Med henblik på et effektivt samarbejde bør det også fortsat være muligt at anmode om nødvendige præciseringer i andre situationer, uden at dette dog fører til suspension af fristerne.

- (14) For at have den nødvendige fleksibilitet i betragtning af operationelle behov, der kan variere i praksis, bør der fastsættes bestemmelser om to andre former for udveksling af oplysninger ud over anmodninger om oplysninger, der indgives til de centrale kontaktpunkter. Den første er den spontane meddelelse af oplysninger, dvs. på eget initiativ fra enten det centrale kontaktpunkt eller de retshåndhævende myndigheder uden forudgående anmodning. Den anden er meddelelse af oplysninger som svar på anmodninger om oplysninger, som centrale kontaktpunkter eller retshåndhævende myndigheder har indgivet direkte til de retshåndhævende myndigheder i en anden medlemsstat i stedet for det centrale kontaktpunkt. Med hensyn til begge former bør der kun fastsættes et begrænset antal minimumskrav, navnlig om at holde de centrale kontaktpunkter informeret og, for så vidt angår meddelelse af oplysninger på eget initiativ, om hvilke situationer der kræver, at der meddeles oplysninger, og hvilket sprog, der skal anvendes.
- (15) Kravet om en forudgående retskendelse som forudsætning for meddelelse af oplysninger kan være en vigtig garanti. Medlemsstaternes retssystemer er forskellige i denne henseende, og dette direktiv bør ikke forstås således, at det berører de krav, der er fastsat i national ret, bortset fra at disse krav underlægges den betingelse, at indenlandske udvekslinger og udvekslinger mellem medlemsstaterne behandles på en ensartet måde, både med hensyn til indhold og procedurer. For at minimere eventuelle forsinkelser og komplikationer i forbindelse med anvendelsen af et sådant krav bør det centrale kontaktpunkt eller de retshåndhævende myndigheder, alt efter hvad der er relevant, i den medlemsstat, hvor den kompetente judicielle myndighed er beliggende, træffe alle praktiske og retlige skridt (i samarbejde med det centrale kontaktpunkt eller den retshåndhævende myndighed i en anden medlemsstat, der har anmodet om oplysningerne, hvor det er relevant) for hurtigt muligt at indhente retskendelsen. **Selv om direktivets retsgrundlag er begrænset til retshåndhævelsessamarbejde i henhold til artikel 87, stk. 2, litra a), i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, er dette ikke til hinder for, at de judicielle myndigheder kan blive berørt af nogle af bestemmelserne i dette direktiv.**

- (16) Det er navnlig vigtigt, at beskyttelsen af personoplysninger i overensstemmelse med EU-retten sikres i forbindelse med al udveksling af oplysninger i henhold til dette direktiv. Med henblik herpå bør reglerne i dette direktiv være i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/680¹⁴. Det bør navnlig præciseres, at personoplysninger, der udveksles af de centrale kontaktpunkter og retshåndhævende myndigheder, fortsat skal begrænses til de kategorier af oplysninger, der er anført i afsnit B, punkt 2, i bilag II til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/794¹⁵. Desuden bør der så vidt muligt sondres mellem sådanne personoplysninger ud fra deres grad af nøjagtighed og pålidelighed, idet der skelnes mellem fakta og personlige vurderinger, for at sikre både beskyttelsen af fysiske personer og kvaliteten og pålideligheden af de udvekslede oplysninger. Hvis det viser sig, at personoplysningerne er ukorrekte, bør de straks berigtiges eller slettes. En sådan berigtigelse eller sletning samt enhver anden behandling af personoplysninger i forbindelse med aktiviteter i henhold til dette direktiv bør ske i overensstemmelse med de gældende regler i EU-retten, navnlig Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/680 og forordning (EU) 2016/679¹⁶, som dette direktiv ikke berører.

¹⁴ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/680 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med kompetente myndigheders behandling af personoplysninger med henblik på at forebygge, efterforske, afsløre eller retsforfølge strafbare handlinger eller fuldbyrde strafferetlige sanktioner og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af Rådets rammeafgørelse 2008/977/RIA (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 89).

¹⁵ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/794 af 11. maj 2016 om Den Europæiske Unions Agentur for Retshåndhævelsessamarbejde (Europol) og om erstatning og ophævelse af Rådets afgørelse 2009/371/RIA, 2009/934/RIA, 2009/935/RIA, 2009/936/RIA og 2009/968/RIA (EUT L 135 af 24.5.2016, s. 53).

¹⁶ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1).

- (17) For at give de centrale kontaktpunkter mulighed for hurtigt at tilvejebringe passende oplysninger, enten efter anmodning eller på eget initiativ, er det vigtigt, at de relevante embedsmænd i de berørte medlemsstater forstår hinanden. Sprogbarrierer hæmmer ofte udvekslingen af oplysninger på tværs af grænserne. Derfor bør der fastsættes regler for, hvilke sprog der kan benyttes i de anmodninger om oplysninger, der indgives til de centrale kontaktpunkter, i de oplysninger, som de centrale kontaktpunkter skal give, samt i alle andre meddelelser i tilknytning hertil, f.eks. om afslag og præciseringer. Med disse regler bør der findes en balance mellem respekt for den sproglige mangfoldighed i Unionen og størst mulig begrænsning af oversættelsesomkostningerne på den ene side og de operationelle behov for passende og hurtige udveksling af oplysninger på tværs af grænserne på den anden side. Medlemsstaterne bør derfor opstille en liste, der indeholder et eller flere [...] sprog efter eget valg, men som også indeholder ét sprog, der forstås bredt og anvendes i praksis, dvs. engelsk. **Hver medlemsstat bør ajourføre listen over sprog og forelægge Kommissionen og Generalsekretariatet for Rådet den med henblik på at lade den indgå i de "nationale faktablade", som er vedlagt Rådets dokument "Håndbog i udveksling af retshåndhævelsesoplysninger".**

- (18) Videreudviklingen af Den Europæiske Unions Agentur for Retshåndhævelsessamarbejde (Europol) som Unionens knudepunkt for strafferetlige oplysninger er en prioritet. Derfor bør der, når der udveksles oplysninger eller meddelelser i tilknytning hertil, uanset om det sker på grundlag af en anmodning om oplysninger, der er indgivet til et centralt kontaktpunkt eller en retshåndhævende myndighed, eller på eget initiativ, sendes en kopi til Europol, dog kun hvis oplysningerne vedrører lovovertrædelser, der er omfattet af Europol's målsætninger. **Denne bestemmelse går videre end Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/794 og styrker bestemmelserne i dens artikel 7, stk. 6, litra a), som overlader det til medlemsstaten at beslutte, om oplysningerne skal sendes til agenturet.** I praksis kan dette ske ved automatisk afkrydsning af den pågældende SIENA-boks. **I visse tilfælde, hvor overførslen af oplysninger til Europol vil kunne bringe den nationale sikkerhed, en igangværende efterforskning eller en fysisk persons sikkerhed i fare, eller hvor udleveringen af oplysninger vil bringe princippet om ejendomsret til oplysninger i fare, bør de centrale kontaktpunkter og de retshåndhævende myndigheder kunne fravige denne obligatoriske fremsendelse af kopi, hvilket begrundes udarbejdelsen af en liste over undtagelser i overensstemmelse med artikel 7, stk. 7, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/794. Denne bestemmelse berører ikke artikel 18 og 19 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/794 vedrørende bestemmelse af formålet med og restriktioner i forbindelse med Europol's behandling af oplysninger.**

- (19) Der er sket en hastig vækst i antallet af forskellige kommunikationskanaler, der anvendes til overførsel af retshåndhævelsesoplysninger mellem medlemsstaterne [...], og dette bør der rettes op på, da det hindrer en passende og hurtig udveksling af sådanne oplysninger. Derfor bør brugen af netværksprogrammet til sikker informationsudveksling kaldet SIENA, der forvaltes af Europol i overensstemmelse med forordning (EU) 2016/794, gøres obligatorisk for alle sådanne overførsler og meddelelser i henhold til dette direktiv; SIENA bør f.eks. anvendes ved indsendelse af anmodninger om oplysninger til centrale kontaktpunkter og direkte til retshåndhævende myndigheder, tilvejebringelse af oplysninger efter sådanne anmodninger og på eget initiativ, fremsendelse af meddelelser om afslag og præciseringer samt fremsendelse af kopier til de centrale kontaktpunkter og Europol. **Dette bør ikke gælde for intern udveksling af oplysninger inden for en medlemsstat.** Med henblik herpå bør alle centrale kontaktpunkter samt alle retshåndhævende myndigheder, der måtte være involveret i sådanne udvekslinger, være direkte forbundet til SIENA. I den forbindelse bør der dog fastsættes en overgangsperiode for at muliggøre fuld udrulning af SIENA. **For at tage hensyn til den operationelle virkelighed og ikke hæmme et godt samarbejde mellem de retshåndhævende myndigheder er der desuden udarbejdet en liste over undtagelser med henblik på tilfælde, hvor valget af en anden sikker kommunikationskanal er berettiget og fremmer udvekslingen af oplysninger.**

- (20) For at forenkle, lette og bedre forvalte informationsstrømme bør medlemsstaterne hver især oprette [...] ét centralt kontaktpunkt, der har kompetence til at koordinere udvekslingen af oplysninger i henhold til dette direktiv. **Hver medlemsstat bør, efter at det har oprettet sit centrale kontaktpunkt, forelægge disse oplysninger for Kommissionen med henblik på efterfølgende offentliggørelse og bør om nødvendigt ajourføre oplysningerne. Hver medlemsstat bør forelægge Generalsekretariatet for Rådet de samme oplysninger med henblik på at lade dem indgå i de "nationale faktablade", som er vedlagt Rådets dokument "Håndbog i udveksling af retshåndhævelsesoplysninger".** De centrale kontaktpunkter bør navnlig bidrage til at begrænse fragmenteringen af rammerne for de retshåndhævende myndigheders arbejde, særlig i forbindelse med informationsstrømme, som reaktion på det voksende behov for i fællesskab at bekæmpe grænseoverskridende kriminalitet såsom narkotikahandel og terrorisme. For at de centrale kontaktpunkter effektivt kan varetage deres koordinerende funktioner vedrørende grænseoverskridende udveksling af oplysninger med henblik på retshåndhævelse i henhold til dette direktiv, bør de tildeles en række specifikke minimumsopgaver og også have en vis minimumskapacitet.
- (21) De centrale kontaktpunkters kapacitet bør omfatte adgang til alle de oplysninger, der er tilgængelige i deres egen medlemsstat, **uanset om disse oplysninger er direkte eller indirekte tilgængelige for de retshåndhævende myndigheder i overensstemmelse med betragtning 9a**, herunder gennem brugervenlig adgang til alle relevante europæiske og internationale databaser og platforme i overensstemmelse med de regler, der er fastsat i gældende EU-ret og national ret. For at kunne opfylde kravene i dette direktiv, navnlig kravene om tidsfrister, bør de centrale kontaktpunkter tildeles tilstrækkelige ressourcer, herunder tilstrækkelig oversættelseskapacitet, og fungere døgnet rundt. I denne henseende kan en reception, der er i stand til at screene, behandle og videresende modtagne anmodninger om oplysninger, øge kontaktpunkternes effektivitet og virkningsfuldhed. Kontaktpunkter bør også til enhver tid have judicielle myndigheder til rådighed med kompetence til at udstede de nødvendige retskendelser. I praksis kan dette f.eks. gøres ved at sikre sådanne judicielle myndigheders fysiske tilstedeværelse eller funktionelle tilgængelighed, enten i det centrale kontaktpunkts lokaler, eller ved at de kan tilkaldes direkte.

- (22) For at de kan udføre deres koordineringsopgaver effektivt i henhold til dette direktiv, bør de centrale kontaktpunkter sammensættes af repræsentanter for de nationale retshåndhævende myndigheder, hvis inddragelse er nødvendig for en passende og hurtig udveksling af oplysninger i henhold til direktivet. Det er op til hver enkelt medlemsstat at beslutte, hvilken nærmere organisation og sammensætning der er nødvendig for at opfylde dette krav, men sådanne repræsentanter kan f.eks. omfatte politi, toldmyndigheder og andre retshåndhævende myndigheder, der har kompetence til at forebygge, afsløre eller efterforske strafbare handlinger, samt mulige kontaktpunkter for de regionale og bilaterale kontorer, såsom forbindelsesofficerer og attachéer, der er udstationeret i andre medlemsstater og relevante EU-agenturer såsom Europol. Med henblik på en effektiv koordinering bør de centrale kontaktpunkter dog som minimum bestå af repræsentanter for den nationale Europolenhed, SIRENE-kontoret [...] og INTERPOL's nationale centralbureau som etableret i henhold til den relevante lovgivning, uanset at nærværende direktiv ikke finder anvendelse på udveksling af oplysninger, der specifikt reguleres af den pågældende EU-lovgivning.

- (23) Det er nødvendigt, at de centrale kontaktpunkter indfører og anvender et centralt elektronisk sagsstyringssystem med visse minimumsfunktioner og -egenskaber, for at de kan udføre deres opgaver i henhold til dette direktiv på en effektiv måde, navnlig med hensyn til informationsstyring. **Standarden for det universelle meddelelsesformat (UMF) bør anvendes ved udviklingen af sagsstyringssystemet. Medlemsstaternes myndigheder og Europol opfordres til at anvende UMF-standarden, der bør være standard for struktureret, grænseoverskridende informationsudveksling mellem informationssystemer, myndigheder og organisationer på området for retlige og indre anliggender.**
- (24) For at muliggøre den nødvendige overvågning og evaluering af anvendelsen af dette direktiv bør medlemsstaterne forpligtes til at indsamle visse data og årligt forelægge dem for Kommissionen. Dette krav er navnlig nødvendigt for at afhjælpe manglen på sammenlignelige data, der kvantificerer relevante udvekslinger af oplysninger, og for at lette Kommissionens rapporteringsforpligtelse. **De krævede data bør genereres automatisk af sagsforvaltningssystemet og SIENA.**
- (25) Den grænseoverskridende karakter af kriminalitet og terrorisme kræver, at medlemsstaterne hjælper hinanden med at bekæmpe disse strafbare handlinger. Målet om passende og hurtige informationsstrømme mellem de relevante retshåndhævende myndigheder og Europol kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, når de handler hver for sig. På grund af indsatsens omfang og virkninger kan dette bedre opnås på EU-plan gennem fastsættelse af fælles regler for udveksling af oplysninger. Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.

- (26) I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 22 om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af dette direktiv, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark. Inden seks måneder efter at Rådet har truffet foranstaltning om dette direktiv til udbygning af Schengenreglerne, bør Danmark træffe afgørelse om, hvorvidt det vil gennemføre dette direktiv i sin nationale lovgivning, jf. artikel 4 i protokollen.
- (27) Dette direktiv udgør en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, som Irland deltager i, jf. Rådets afgørelse 2002/192/EF¹⁷; Irland deltager derfor i vedtagelsen af dette direktiv, som er bindende for Irland.
- (28) For så vidt angår Island og Norge udgør dette direktiv en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, jf. aftalen indgået mellem Rådet for Den Europæiske Union og Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og den videre udvikling af Schengenreglerne¹⁸, der henhører under det område, som er nævnt i artikel 1, litra H), i Rådets afgørelse 1999/437/EF¹⁹.

¹⁷ Rådets afgørelse 2002/192/EF af 28. februar 2002 om anmodningen fra Irland om at deltage i visse bestemmelser i Schengenreglerne (EFT L 64 af 7.3.2002, s. 20).

¹⁸ EFT L 176 af 10.7.1999, s. 36.

¹⁹ Rådets afgørelse 1999/437/EF af 17. maj 1999 om visse gennemførelsesbestemmelser til den aftale, som Rådet for Den Europæiske Union har indgået med Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og den videre udvikling af Schengenreglerne (EFT L 176 af 10.7.1999, s. 31).

- (29) For så vidt angår Schweiz udgør dette direktiv en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, jf. aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne²⁰, der henhører under det område, der er nævnt i artikel 1, litra H), i Rådets afgørelse 1999/437/EF sammenholdt med artikel 3 i Rådets afgørelse 2008/146/EF²¹ og med artikel 3 i Rådets afgørelse 2008/149/RIA²².

²⁰ EUT L 53 af 27.2.2008, s. 52.

²¹ Rådets afgørelse 2008/146/EF af 28. januar 2008 om indgåelse, på Det Europæiske Fællesskabs vegne, af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne (EUT L 53 af 27.2.2008, s. 1).

²² Rådets afgørelse 2008/149/RIA af 28. januar 2008 om indgåelse, på Den Europæiske Unions vegne, af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne (EUT L 53 af 27.2.2008, s. 50).

- (30) For så vidt angår Liechtenstein udgør dette direktiv en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, jf. protokollen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab, Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein om Fyrstendømmet Liechtensteins tiltrædelse af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne²³, der henhører under det område, der er nævnt i artikel 1, litra H), i Rådets afgørelse 1999/437/EF sammenholdt med artikel 3 i Rådets afgørelse 2011/350/EU²⁴ og med artikel 3 i Rådets afgørelse 2011/349/EU²⁵ –

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

²³ EUT L 160 af 18.6.2011, s. 21.

²⁴ Rådets afgørelse 2011/350/EU af 7. marts 2011 om indgåelse, på Den Europæiske Unions vegne, af protokollen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab, Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein om Fyrstendømmet Liechtensteins tiltrædelse af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne, navnlig for så vidt angår afskaffelsen af kontrollen ved de indre grænser og personbevægelser (EUT L 160 af 18.6.2011, s. 19).

²⁵ Rådets afgørelse 2011/349/EU af 7. marts 2011 om indgåelse, på Den Europæiske Unions vegne, af protokollen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab, Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein om Fyrstendømmet Liechtensteins tiltrædelse af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne, navnlig for så vidt angår retligt samarbejde i straffesager og politisamarbejde (EUT L 160 af 18.6.2011, s. 1).

Kapitel I

Generelle bestemmelser

Artikel 1

Emne og anvendelsesområde

1. Dette direktiv fastsætter regler for udveksling af oplysninger mellem medlemsstaternes retshåndhævende myndigheder [...] for at forebygge, afsløre eller efterforske strafbare handlinger.

Dette direktiv fastsætter navnlig regler om:

- a) anmodninger om oplysninger indgivet til de centrale kontaktpunkter, der er oprettet [...] af medlemsstaterne, navnlig om indholdet af sådanne anmodninger, **meddelelsen af oplysninger i medfør af sådanne anmodninger**, obligatoriske tidsfrister for udlevering af de ønskede oplysninger **og** årsagerne til afslag på sådanne anmodninger[...]
- b) meddelelse på eget initiativ af relevante oplysninger til de centrale kontaktpunkter eller til de retshåndhævende myndigheder i andre medlemsstater, navnlig de situationer hvori, og den måde hvorpå, sådanne oplysninger skal meddeles
- c) den kommunikationskanal, der skal anvendes til [...] udveksling af oplysninger i **henhold til dette direktiv**, og de oplysninger, der skal stilles til rådighed for de centrale kontaktpunkter i forbindelse med udveksling af oplysninger direkte mellem medlemsstaternes retshåndhævende myndigheder
- d) det centrale kontaktpunkts oprettelse, opgaver, sammensætning og kapacitet, herunder indførelse af et centralt elektronisk sagsstyringssystem, **der har de funktioner og egenskaber, der er fastsat i artikel 16, stk. 1**, med henblik på [...] **de opgaver, der er fastsat i artikel 14, stk. 2.**

2. Dette direktiv finder ikke anvendelse på udveksling af oplysninger mellem medlemsstaternes retshåndhævende myndigheder med henblik på at forebygge, afsløre eller efterforske strafbare handlinger, der specifikt er reguleret af andre EU-retsakter. **Medlemsstaterne kan, uden at det berører deres forpligtelser i henhold til dette direktiv og andre EU-retsakter, vedtage eller opretholde bestemmelser, der yderligere letter udvekslingen af oplysninger med [...] andre medlemsstaters retshåndhævende myndigheder med henblik på at forebygge, afsløre eller efterforske strafbare handlinger, herunder ved hjælp af bilaterale eller multilaterale ordninger indgået af medlemsstaterne.**
3. Dette direktiv pålægger ikke medlemsstaterne nogen forpligtelse til at:
- a) indhente oplysninger ved hjælp af tvangsindgreb[...]
 - b) opbevare oplysninger **med det ene formål at stille oplysninger til rådighed for de retshåndhævende myndigheder i andre medlemsstater [...]**
 - c) stille oplysninger til rådighed for de retshåndhævende myndigheder i andre medlemsstater til brug som bevismateriale i retssager.
4. Dette direktiv fastsætter ikke nogen ret til at anvende de oplysninger, der er givet i overensstemmelse med direktivet, som bevismateriale i retssager. **Den medlemsstat, der meddeler oplysningerne, kan give samtykke til, at de anvendes som bevismateriale i retssager, herunder om nødvendigt i henhold til national ret, via de eksisterende instrumenter vedrørende retligt samarbejde mellem medlemsstaterne.**

Artikel 2

Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

- 1) "retshåndhævende myndighed": enhver myndighed i medlemsstaterne, der i henhold til national ret er kompetent til at forebygge, afsløre eller efterforske strafbare handlinger, **herunder de myndigheder, der deltager i fælles enheder, som er oprettet mellem to eller flere medlemsstater på grundlag af bilaterale eller multilaterale ordninger med henblik på at forebygge, afsløre eller efterforske strafbare handlinger. Kontorer eller enheder, der specifikt tager sig af nationale sikkerhedsspørgsmål, og forbindelsesofficerer, der er udstationeret i henhold til artikel 47 i Schengenaftalen, er ikke omfattet af denne definition af retshåndhævende myndighed.**
- 1a) "udpeget retshåndhævende myndighed": en retshåndhævende myndighed, der er bemyndiget til at indgive anmodninger om oplysninger til de centrale kontaktpunkter i andre medlemsstater i overensstemmelse med artikel 4, stk. 1.
- 2) "alvorlige strafbare handlinger": en af følgende:
 - a) lovovertrædelser som omhandlet i artikel 2, stk. 2, i Rådets rammeafgørelse 2002/584/RIA²⁶
 - b) strafbare handlinger som omhandlet i artikel 3, stk. 1 og 2, i forordning (EU) 2016/794
 - c) [...].

²⁶ Rådets rammeafgørelse 2002/584/RIA af 13. juni 2002 om den europæiske arrestordre og om procedurerne for overgivelse mellem medlemsstaterne (EFT L 190 af 18.7.2002, s. 1).

- 3) "oplysninger": alt indhold vedrørende en eller flere fysiske **eller juridiske** personer, forhold eller omstændigheder, der er relevant for de retshåndhævende myndigheder **med henblik på** [...] udførelsen [...] af deres opgaver i henhold til national ret med hensyn til forebyggelse, afsløring eller efterforskning af strafbare handlinger **eller kriminalefterretninger**.
- 4) "tilgængelige oplysninger": oplysninger, som enten **er lagret i en database, der er direkte tilgængelig for** det centrale kontaktpunkt eller de retshåndhævende myndigheder i den medlemsstat, der anmodes om oplysninger, **(direkte adgang)** eller oplysninger, som disse centrale kontaktpunkter eller retshåndhævende myndigheder kan indhente fra andre offentlige myndigheder eller private parter, der er etableret i den pågældende medlemsstat, **i henhold til den nationale lovgivning, når denne åbner mulighed herfor, uden tvangsindgreb (indirekte adgang)**.
- 5) "SIENA": netværksprogrammet til sikker informationsudveksling, der forvaltes **og udvikles** af Europol, og som har til formål at lette udvekslingen af oplysninger mellem medlemsstaterne og Europol.
- 6) "personoplysninger": personoplysninger som defineret i artikel 3 [...], nr. 1), i [...] **direktiv (EU) 2016/680** [...].
- 7) "anmodende medlemsstat": den medlemsstat, hvis centrale kontaktpunkt eller udpegede retshåndhævende myndighed indgiver en anmodning om oplysninger i overensstemmelse med artikel 4.
- 8) "medlemsstat, der anmodes om oplysninger": den medlemsstat, hvis centrale kontaktpunkt modtager en anmodning om oplysninger i overensstemmelse med artikel 4.

Artikel 3

Principper for udveksling af oplysninger

Medlemsstaterne skal i forbindelse med al udveksling af oplysninger i henhold til dette direktiv sikre, at:

- a) [...] oplysninger, som er tilgængelige for deres centrale kontaktpunkt[...] eller [...] retshåndhævende myndigheder, **kan** [...] meddeles det centrale kontaktpunkt[...] eller de retshåndhævende myndigheder i andre medlemsstater **i overensstemmelse med dette direktiv** ("tilgængelighedsprincippet")
- b) betingelserne for anmodning om oplysninger fra de[...] centrale kontaktpunkter [...] i andre medlemsstater og betingelserne for at meddele oplysninger til de centrale kontaktpunkter og de **udpegede** retshåndhævende myndigheder i andre medlemsstater svarer til dem, der gælder for anmodning om og meddelelse af lignende oplysninger [...] **på nationalt plan** ("princippet om lige adgang")
- c) oplysninger, der meddeles de[...] centrale kontaktpunkter eller de retshåndhævende myndigheder i [...] **andre** medlemsstater, og som er mærket som fortrolige, beskyttes af **dem** [...] i overensstemmelse med kravene i den pågældende medlemsstats nationale lovgivning, der giver en tilsvarende grad af fortrolighed ("fortrolighedsprincippet")
- d) **hvis de ønskede oplysninger oprindeligt er indhentet fra en anden medlemsstat eller et tredjeland, må sådanne oplysninger kun videregives til den retshåndhævende myndighed i en anden medlemsstat eller Europol med samtykke fra og i henhold til betingelserne for deres anvendelse som fastsat af den medlemsstat eller det tredjeland, der oprindeligt meddelte oplysningerne, medmindre den pågældende medlemsstat eller det pågældende tredjeland har givet sit forudgående samtykke til en sådan meddelelse af oplysninger ("princippet om dataejerskab").**

Kapitel II

Udveksling af oplysninger via centrale kontaktpunkter

Artikel 4

Anmodninger om oplysninger til de centrale kontaktpunkter

1. Medlemsstaterne sikrer, at **den anmodning om oplysninger, som** deres centrale kontaktpunkt og, hvis de har truffet afgørelse herom, de[...] **udpegede** retshåndhævende myndigheder indsender [...] til det centrale kontaktpunkt[...] i **en anden** medlemsstat[...], **opfylder** betingelserne i stk. 2-5.

Medlemsstaterne meddeler Kommissionen listen over retshåndhævende myndigheder, der er udpeget på nationalt plan til at indgive anmodninger om oplysninger, direkte til de centrale kontaktpunkter i andre medlemsstater. De ajourfører disse oplysninger, når det er nødvendigt.

[...] Medlemsstaterne [...] sikrer, at d[...]eres **udpegede retshåndhævende** myndigheder samtidig med indgivelsen af sådanne anmodninger sender en kopi af anmodningerne [...] til den pågældende medlemsstats centrale kontaktpunkt. **Af de ekstraordinære årsager, der er omhandlet i stk. 1a, kan medlemsstaterne beslutte at tillade, at deres udpegede retshåndhævende myndigheder ikke sender en sådan kopi.**

- 1a. Medlemsstaterne kan beslutte at tillade, at deres udpegede retshåndhævende myndigheder ikke sender en kopi af anmodningerne til det centrale kontaktpunkt i den pågældende medlemsstat samtidig med indgivelsen af anmodninger i overensstemmelse med stk. 1 i følgende tilfælde:
- a) særlig følsomme efterforskninger, som kræver et passende fortrolighedsniveau i forbindelse med behandlingen af deres oplysninger, hvis efterforskningen kunne blive bragt i fare
 - b) terrorsager, der ikke involverer nød- eller krisestyringssituationer
 - c) beskyttelse af fysiske personer, hvis sikkerhed kan være i fare.
2. En anmodning om oplysninger til en anden medlemsstats centrale kontaktpunkt indgives kun, hvis der er objektive grunde til at tro, at:
- a) anmodningen er nødvendig og står i et rimeligt forhold til det formål, der er angivet i artikel 1, stk. 1
 - b) de ønskede oplysninger er tilgængelige for [...] den pågældende [...] medlemsstat som defineret i artikel 2, nr. 4).
3. Det skal i en enhver anmodning om oplysninger til et centralt kontaktpunkt i en anden medlemsstat fremgå, om anmodningen er hastende.
- En anmodning om oplysninger betragtes som hastende, hvis der under hensyn til alle relevante kendsgerninger og omstændigheder i den foreliggende sag er objektive grunde til at antage, at de ønskede oplysninger opfylder et eller flere af følgende kriterier:
- a) de er afgørende for at afværge en umiddelbar og alvorlig trussel mod en medlemsstats offentlige sikkerhed
 - b) de er nødvendige for at beskytte en persons [...] liv eller fysiske integritet, som er i overhængende fare

- c) de er nødvendige for at træffe en afgørelse, der kan indebære opretholdelse af restriktive foranstaltninger, der svarer til frihedsberøvelse
- d) der er overhængende risiko for, at de mister deres relevans, hvis de ikke meddeles omgående.

4. Anmodninger om oplysninger sendt til en anden medlemsstats enkelte kontaktpunkt skal indeholde alle de forklaringer, der er nødvendige for, at de kan behandles hensigtsmæssigt og hurtigt i overensstemmelse med nærværende direktiv, herunder det følgende som minimum følgende:

- a) en specifikation af de ønskede oplysninger, der er så detaljerede, som det under de givne omstændigheder er muligt
- b) en beskrivelse af formålet med anmodningen om oplysninger, **herunder en beskrivelse af kendsgerningerne og angivelse af den underliggende lovovertrædelse**
- c) de objektive grunde til, at det menes, at de ønskede oplysninger er tilgængelige for [...] den **pågældende** medlemsstat [...] **som defineret i artikel 2, nr. 4)**
- d) en redegørelse for forbindelsen mellem formålet og [...] **enhver** person[...] **eller ethvert emne**, som oplysningerne vedrører, hvis det er relevant
- e) årsagerne til, at anmodningen anses for at være hastende, hvis det er relevant
- f) **begrænsninger for anvendelsen af oplysningerne i anmodningen til andre formål end dem, hvortil den er indgivet.**

5. Anmodninger om oplysninger til det centrale kontaktpunkt i en anden medlemsstat skal indgives på et af de sprog, der er opført på den liste, som den medlemsstat, der anmodes om oplysningerne, har udarbejdet, og som offentliggøres i overensstemmelse med artikel 11.

Artikel 5

Meddelelse af oplysninger i medfør af anmodninger rettet til centrale kontaktpunkter

1. Med forbehold af denne artikels stk. 2 og artikel 6, stk. 3, sikrer medlemsstaterne, at deres centrale kontaktpunkt meddeler de oplysninger, der anmodes om i henhold til artikel 4, så hurtigt som muligt og [...] inden for følgende frister, alt efter hvad der er relevant:
 - a) otte timer for hasteanmodninger vedrørende oplysninger, der er [...] **lagret i en database, som er direkte tilgængelig for det centrale kontaktpunkt eller de retshåndhævende myndigheder i den medlemsstat, der anmodes om oplysningerne, (direkte adgang) i overensstemmelse med artikel 2, stk. 4[...]**
 - b) tre kalenderdage for hasteanmodninger vedrørende oplysninger, som **det centrale kontaktpunkt eller [...]** de retshåndhævende myndigheder i den medlemsstat, der anmodes om oplysningerne, **uden tvangsindgreb kan indhente fra andre offentlige myndigheder eller private parter, der er etableret i den pågældende medlemsstat, i henhold til den nationale lovgivning, når denne åbner mulighed herfor (indirekte adgang) [...]**
 - c) syv kalenderdage for alle **andre** anmodninger [...].

De [...] **frister**, der er fastsat i første afsnit, løber fra det tidspunkt, hvor anmodningen om oplysninger modtages.

2. Hvis de ønskede oplysninger i henhold til den nationale lovgivning i den medlemsstat, der anmodes om oplysningerne, i overensstemmelse med artikel 9 først er tilgængelige, efter at der er indhentet en retskendelse, kan medlemsstaten fravige de frister, der er [...] **fastsat i** stk. 1, i det omfang det er nødvendigt for at indhente en sådan kendelse.

I sådanne tilfælde skal medlemsstaten sikre, at dens centrale kontaktpunkt træffer begge følgende foranstaltninger:

- i) straks underretter [...] den anmodende medlemsstat om den forventede forsinkelse med angivelse af varigheden heraf og årsagerne hertil
- ii) efterfølgende holder den anmodende part orienteret og meddeler de ønskede oplysninger så hurtigt som muligt, efter at der er indhentet retskendelse.

3. Medlemsstaterne sikrer, at deres centrale kontaktpunkt meddeler de oplysninger, der anmodes om i overensstemmelse med artikel 4, til [...] den anmodende medlemsstat på det sprog, som anmodningen om oplysninger blev indgivet på i overensstemmelse med artikel 4, stk. 5.

Medlemsstaterne sikrer, at deres centrale kontaktpunkt, hvis det meddeler de ønskede oplysninger til den **udpegede** retshåndhævende myndighed i den anmodende medlemsstat, samtidig sender en kopi af oplysningerne til det centrale kontaktpunkt i denne medlemsstat.

4. **Af de særlige årsager, der er anført i artikel 4, stk. 1a, kan medlemsstaterne beslutte at tillade, at deres centrale kontaktpunkt ikke, samtidig med at det meddeler oplysninger til de udpegede retshåndhævende myndigheder i en anden medlemsstat i overensstemmelse med denne artikel, sender en kopi af oplysningerne til det centrale kontaktpunkt i denne medlemsstat.**
5. **Medlemsstaterne sikrer, at deres centrale kontaktpunkt underretter den anmodende medlemsstat, hvis de ønskede oplysninger ikke er tilgængelige for det centrale kontaktpunkt og de retshåndhævende myndigheder i den anmodende medlemsstat.**

Artikel 6

Afslag på anmodninger om oplysninger

1. **Uden at det berører artikel 3, litra b),** sikrer medlemsstaterne, at deres centrale kontaktpunkt kun afslår at meddele de oplysninger, der anmodes om i henhold til artikel 4, når en eller flere af følgende grunde gør sig gældende:
 - a) [...]
 - b) anmodningen om oplysninger opfylder ikke kravene i artikel 4
 - c) der er givet afslag på en anmodning om en retskendelse, der kræves i henhold til den nationale lovgivning i den medlemsstat, der anmodes om oplysninger, jf. artikel 9
 - d) [...]
 - e) der er objektive grunde til at antage, at meddelelsen af de ønskede oplysninger vil:
 - i) være i strid med **eller vil skade** væsentlige **nationale** sikkerhedsinteresser i den medlemsstat, der anmodes om oplysningerne
 - ii) bringe [...] en igangværende efterforskning af en strafbar handling i fare eller
 - iii) **bringe en persons sikkerhed i fare** [...]

- f) **anmodningen vedrører en lovovertrædelse, der straffes med højst op til et års fængsel i henhold til den anmodende medlemsstats lovgivning, eller anmodningen vedrører et forhold, der ikke er en lovovertrædelse i henhold til den pågældende medlemsstats lovgivning**
- g) **de ønskede oplysninger oprindeligt er indhentet fra en anden medlemsstat eller et tredjeland, og den pågældende medlemsstat eller det pågældende tredjeland efter anmodning ikke har givet sit samtykke til videregivelse af oplysningerne.**

Et afslag berører kun den del af de ønskede oplysninger, som de i det foregående afsnit anførte grunde vedrører; den berører ikke forpligtelsen til, hvor det er relevant, at meddele de øvrige dele af oplysningerne i overensstemmelse med dette direktiv.

- 2. Medlemsstaterne sikrer, at deres centrale kontaktpunkt underretter [...] den anmodende medlemsstat om afslaget og angiver årsagerne til afslaget inden for de frister, der er fastsat i artikel 5, stk. 1.
- 3. Medlemsstaterne sikrer, at deres centrale kontaktpunkt straks anmoder **den anmodende medlemsstat** om yderligere præciseringer, der er nødvendige for at behandle en anmodning om oplysninger, som ellers ville skulle afslås [...].

De frister, der er omhandlet i artikel 5, stk. 1, suspenderes fra det øjeblik, hvor [...] den anmodende medlemsstat modtager anmodningen om præciseringer, indtil det centrale kontaktpunkt i den medlemsstat, der anmodes om oplysninger, modtager præciseringerne.

- 4. Afslag, begrundelser for afslag, anmodninger om præciseringer og præciseringer som angivet i stk. 3 og 4 samt alle andre meddelelser i tilknytning til anmodninger om oplysninger rettet til en anden medlemsstats centrale kontaktpunkt skal fremsendes på det sprog, som anmodningen blev indgivet på i overensstemmelse med artikel 4, stk. 5.

Kapitel III

Anden udveksling af oplysninger

Artikel 7

Meddelelse af oplysninger på eget initiativ

0. **Medlemsstaterne kan gennem deres centrale kontaktpunkt eller deres retshåndhævende myndigheder på eget initiativ meddele de centrale kontaktpunkter eller de retshåndhævende myndigheder i andre medlemsstater de oplysninger, der er tilgængelige for dem, hvis der er objektive grunde til at antage, at oplysningerne kan være relevante for den pågældende medlemsstat med henblik på de formål, der er angivet i artikel 1, stk. 1.**
1. Medlemsstaterne sikrer, at deres centrale kontaktpunkt eller deres retshåndhævende myndigheder på eget initiativ meddeler de centrale kontaktpunkter eller de retshåndhævende myndigheder i andre medlemsstater [...] de oplysninger, der er tilgængelige for dem, hvis der er objektive grunde til at antage, at oplysningerne kan være relevante for de pågældende medlemsstater med henblik på **at forebygge, afsløre eller efterforske alvorlige strafbare handlinger, der er defineret i artikel 2, stk. 2 [...]**. Denne forpligtelse gælder dog ikke, hvis de grunde, der er nævnt i artikel 6, stk. 1, litra c)[...] eller e), finder anvendelse på de pågældende oplysninger.
2. Medlemsstaterne sikrer, at deres centrale kontaktpunkt eller deres retshåndhævende myndigheder, når de meddeler **det centrale kontaktpunkt i en anden medlemsstat** oplysninger på eget initiativ i overensstemmelse med stk. 0 og 1, anvender ét af de sprog, der er opført på den liste, som den **modtagende** [...] medlemsstat har udarbejdet og offentliggjort i overensstemmelse med artikel 11.

Medlemsstaterne sikrer, at deres centrale kontaktpunkt[...], når den meddeler sådanne oplysninger til den retshåndhævende myndighed i en anden medlemsstat, samtidig også sender en kopi af oplysningerne til det centrale kontaktpunkt i denne medlemsstat.

Medlemsstaterne sikrer, at deres retshåndhævende myndigheder, når de meddeler sådanne oplysninger til det centrale kontaktpunkt eller den retshåndhævende myndighed i en anden medlemsstat, samtidig også sender en kopi af oplysningerne til deres eget centrale kontaktpunkt og det centrale kontaktpunkt i denne anden medlemsstat alt efter omstændighederne.

- 2a. Af de særlige årsager, der er anført i artikel 4, stk. 1a, kan medlemsstaterne beslutte at tillade, at deres retshåndhævende myndigheder ikke, samtidig med at de meddeler oplysninger til det centrale kontaktpunkt eller de retshåndhævende myndigheder i en anden medlemsstat i overensstemmelse med denne artikel, sender en kopi af oplysningerne til deres eget centrale kontaktpunkt eller det centrale kontaktpunkt i denne medlemsstat.**

Udveksling af oplysninger efter anmodninger, der indgives direkte til de retshåndhævende myndigheder

1. Medlemsstaterne sikrer, at **deres** centrale kontaktpunkter[...], når **de** indgiver anmodninger om oplysninger direkte til de retshåndhævende myndigheder i en anden medlemsstat, [...] **samtidig sender en kopi [...] af oplysningerne** til det centrale kontaktpunkt i denne anden medlemsstat. **Medlemsstaterne sikrer, at deres retshåndhævende myndigheder, når de meddeler oplysninger i medfør af sådanne anmodninger, samtidig sender en kopi af oplysningerne til deres eget centrale kontaktpunkt.**
- 1a. Af de særlige årsager, der er anført i artikel 4, stk. 1a, kan medlemsstaterne beslutte at tillade, at deres centrale kontaktpunkt ikke, samtidig med at det anmoder de retshåndhævende myndigheder i en anden medlemsstat om oplysninger i overensstemmelse med stk. 1, sender en kopi af anmodningen til det centrale kontaktpunkt i denne anden medlemsstat. **Af de særlige årsager, der er anført i artikel 4, stk. 1a, kan medlemsstaterne beslutte at tillade, at deres retshåndhævende myndigheder ikke, samtidig med at de meddeler oplysninger til det centrale kontaktpunkt i en anden medlemsstat i overensstemmelse med stk. 1, sender en kopi af oplysningerne til deres eget centrale kontaktpunkt.**
2. Medlemsstaterne sikrer, at deres retshåndhævende myndigheder, når de indgiver anmodninger om oplysninger eller meddeler oplysninger i medfør af sådanne anmodninger direkte til de retshåndhævende myndighed i en anden medlemsstat, samtidig sender en kopi af anmodningen eller oplysningerne [...] til deres eget centrale kontaktpunkt [...] samt det centrale kontaktpunkt i denne anden medlemsstat.

- 2a. Af de særlige årsager, der er anført i artikel 4, stk. 1a, kan medlemsstaterne beslutte at tillade, at deres retshåndhævende myndigheder ikke, samtidig med at de anmoder om eller meddeler oplysninger til de retshåndhævende myndigheder i en anden medlemsstat i overensstemmelse med stk. 2, sender en kopi af anmodningen eller oplysningerne til deres eget centrale kontaktpunkt eller det centrale kontaktpunkt i denne anden medlemsstat.**

Kapitel IV

Supplerende regler om meddelelse af oplysninger i henhold til kapitel II og III

Artikel 9

Retskendelse

1. Medlemsstaterne kræver ikke, at der indhentes retskendelse, for at der kan meddeles oplysninger til en anden medlemsstats centrale kontaktpunkter eller retshåndhævende myndigheder i henhold til kapitel II og III, hvis der ikke kræves en sådan retskendelse i forbindelse med en tilsvarende meddelelse af oplysninger [...] **på nationalt plan**.
2. Medlemsstaterne sikrer, at når deres nationale lovgivning i overensstemmelse med stk. 1 kræver, at der indhentes en retskendelse, for at der kan meddeles oplysninger til en anden medlemsstat [...], træffer deres centrale kontaktpunkt[...] eller deres retshåndhævende myndigheder alle nødvendige foranstaltninger i overensstemmelse med deres nationale lovgivning for hurtigst muligt at indhente en sådan retskendelse.
3. Der foretages en vurdering af og træffes afgørelse om anmodninger om retskendelse som omhandlet i stk. 1 i overensstemmelse med den nationale lovgivning i den medlemsstat, hvor den kompetente judicielle myndighed er beliggende.

Artikel 10

Supplerende regler vedrørende oplysninger, der udgør personoplysninger

Medlemsstaterne sikrer, at følgende gælder, når deres centrale kontaktpunkt eller deres retshåndhævende myndigheder i henhold til kapitel II og III meddeler oplysninger, der udgør personoplysninger:

- i) de kategorier af personoplysninger, der meddeles, forbliver begrænset til dem, der er **nødvendige og står i et rimeligt forhold til formålet med anmodningen, og som er** anført i afsnit B, punkt 2, i bilag II til forordning (EU) 2016/794
- ii) deres centrale kontaktpunkt eller deres retshåndhævende myndigheder meddeler også samtidig og i så vid udstrækning som muligt de elementer, der er nødvendige for, at det centrale kontaktpunkt eller den retshåndhævende myndighed i den anden medlemsstat kan vurdere, i hvor høj grad personoplysningerne er korrekte, fuldstændige, pålidelige og ajourførte.

Artikel 11

Liste over sprog

1. Medlemsstaterne udarbejder og ajourfører en liste med et eller flere af de [...] sprog, på hvilket deres centrale kontaktpunkt kan **udveksle oplysninger** [...]. Et af sprogene på listen skal være engelsk.
2. Medlemsstaterne forelægger disse lister og eventuelle ajourføringer heraf for Kommissionen. [...]

Meddelelse af oplysninger til Europol

1. Medlemsstaterne sikrer, at når deres centrale kontaktpunkt eller deres retshåndhævende myndigheder sender anmodninger om oplysninger, meddeler oplysninger i medfør af sådanne anmodninger, meddeler oplysninger på eget initiativ [...] i henhold til kapitel II og III, sender de også samtidig en kopi heraf til Europol, for så vidt oplysningerne vedrører lovovertrædelser, der er omfattet af Europolis mål i overensstemmelse med forordning (EU) 2016/794.
2. **Medlemsstaterne kan beslutte ikke at meddele eller at udsætte meddelelsen af en kopi til Europol, hvis en sådan meddelelse vil:**
 - a) **være i strid med eller vil skade væsentlige nationale sikkerhedsinteresser i medlemsstaten**
 - b) **bringe en igangværende efterforskning af en strafbar handling i fare**
 - c) **bringe en persons sikkerhed i fare**
 - d) **afsløre oplysninger, der vedrører organisationer eller særlig efterretningsvirksomhed i forbindelse med national sikkerhed**
 - e) **afsløre oplysninger, som oprindeligt er indhentet fra en anden medlemsstat eller et tredjeland, og den pågældende medlemsstat eller det pågældende tredjeland efter anmodning ikke har givet sit samtykke til videregivelse af oplysningerne.**

Artikel 13

Anvendelse af SIENA

1. Medlemsstaterne sikrer, at deres centrale kontaktpunkt eller deres retshåndhævende myndigheder benytter SIENA, når de sender anmodninger om oplysninger, meddeler oplysninger i medfør af sådanne anmodninger, meddeler oplysninger på eget initiativ [...] i henhold til kapitel II og III eller artikel 12.
 - 1a. **Medlemsstaterne kan tillade, at deres centrale kontaktpunkt eller deres retshåndhævende myndigheder ikke anvender SIENA i følgende tilfælde:**
 - a) **der er indledt udveksling af oplysninger via INTERPOLs kommunikationskanal**
 - b) **multilateral udveksling af oplysninger, der også involverer tredjelande eller internationale organisationer, der ikke er forbundet til SIENA**
 - c) **udveksling af oplysninger kan ske hurtigere med en anden kommunikationskanal til hasteanmodninger**
 - d) **udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne, såfremt uventede tekniske eller operationelle hændelser tyder på brug af en anden kanal.**
2. Medlemsstaterne sikrer, at deres centrale kontaktpunkt samt alle deres retshåndhævende myndigheder, der kan blive involveret i udvekslingen af oplysninger i henhold til dette direktiv, er direkte forbundet til SIENA.

Kapitel V

Centralt kontaktpunkt for udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne

Artikel 14

Oprettelse, opgaver og kapacitet

1. Hver medlemsstat opretter [...] et nationalt centralt kontaktpunkt som er den centrale enhed, der er ansvarlig for at koordinere udvekslingen af oplysninger i henhold til dette direktiv.
2. Medlemsstaterne sikrer, at deres centrale kontaktpunkt har beføjelse til som minimum at udføre alle følgende opgaver:
 - a) modtage og evaluere anmodninger om oplysninger, **der er indgivet i overensstemmelse med artikel 4**
 - b) videresende anmodninger om oplysninger til [...] de relevante nationale retshåndhævende myndigheder og, hvor det er nødvendigt, koordinere behandlingen af sådanne anmodninger og meddelelsen af oplysninger efter sådanne anmodninger
 - c) **koordinere analys[...]**en og strukturer[...]**ingen af** oplysninger med henblik på at meddele dem til de [...] **anmodende** medlemsstater
 - d) efter anmodning eller på [...] **deres** eget initiativ meddele oplysninger til [...] andre medlemsstater i overensstemmelse med artikel 5 og 7

- e) afslå at give oplysninger i overensstemmelse med artikel 6 og om nødvendigt anmode om præciseringer i overensstemmelse med artikel 6, stk. 3
- f) sende anmodninger om oplysninger til andre medlemsstaters centrale kontaktpunkter i overensstemmelse med artikel 4 og om nødvendigt give præciseringer i overensstemmelse med artikel 6, stk. 3.

3. Medlemsstaterne sikrer, at:

- a) deres centrale kontaktpunkt har adgang til alle de oplysninger, der er tilgængelige for deres retshåndhævende myndigheder **som defineret i artikel 2, nr. 4)**, i det omfang det er nødvendigt for udførelsen af dets opgaver i henhold til dette direktiv
- b) deres centrale kontaktpunkt udfører sine opgaver døgnet rundt alle ugens dage
- c) deres centrale kontaktpunkt har det personale, de ressourcer og den kapacitet, herunder til oversættelse, der er nødvendig for, at det kan udføre sine opgaver hurtigt og på en passende måde i overensstemmelse med dette direktiv [...], **herunder, hvis det er relevant**, de frister, der er fastsat i artikel 5, stk. 1
- d) de judicielle myndigheder, der er kompetente til at udstede de retskendelser, der kræves i henhold til national lovgivning i overensstemmelse med artikel 9, kan **tilkaldes af** det centrale kontaktpunkt døgnet rundt alle ugens dage.

4. Senest en måned efter oprettelsen [...] af deres centrale kontaktpunkt underretter medlemsstaterne Kommissionen herom. De ajourfører disse oplysninger, når det er nødvendigt.

Kommissionen offentliggør disse meddelelser samt eventuelle ajourføringer heraf i Den Europæiske Unions Tidende.

Artikel 15

Sammensætning

1. Medlemsstaterne fastlægger organisationen og sammensætningen af [...] **deres** centrale kontaktpunkt på en sådan måde, at det kan udføre sine opgaver i henhold til dette direktiv på en effektiv og virkningsfuld måde.
2. Medlemsstaterne sikrer, at deres centrale kontaktpunkt består af repræsentanter for de nationale retshåndhævende myndigheder, hvis inddragelse er nødvendig for en passende og hurtig udveksling af oplysninger i henhold til dette direktiv, herunder som minimum de følgende, for så vidt som den pågældende medlemsstat i henhold til den relevante lovgivning er forpligtet til at oprette eller udpege disse enheder eller kontorer:
 - a) den nationale Europolenhed nedsat ved artikel 7 i forordning (EU) 2016/794
 - b) SIRENE-kontorerne nedsat ved artikel 7, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1862²⁷
 - c) [...]
 - d) INTERPOLs nationale centralbureau etableret ved artikel 32 i statutterne for Den Internationale Kriminalpolitiorganisation (INTERPOL).

²⁷ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1862 af 28. november 2018 om oprettelse, drift og brug af Schengeninformationssystemet (SIS) på området politisamarbejde og strafferetligt samarbejde, om ændring og ophævelse af Rådets afgørelse 2007/533/RIA og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1986/2006 og Kommissionens afgørelse 2010/261/EU (EUT L 312 af 7.12.2018, s. 56).

Artikel 16

Sagsstyringssystem

1. Medlemsstaterne sikrer, at deres centrale kontaktpunkt indfører og driver et centralt elektronisk sagsstyringssystem som det register, der gør det muligt for det centrale kontaktpunkt at udføre sine opgaver i henhold til dette direktiv. Sagsstyringssystemet skal som minimum have alle følgende funktioner og egenskaber:
 - a) registrering af modtagne og afsendte anmodninger om oplysninger som omhandlet i artikel 5 og 8 samt enhver anden kommunikation med centrale kontaktpunkter og, hvor det er relevant, retshåndhævende myndigheder i andre medlemsstater vedrørende sådanne anmodninger, herunder oplysninger om afslag og anmodninger om og fremlæggelse af præciseringer, jf. artikel 6, stk. 2 og 3
 - b) registrering af kommunikation mellem det centrale kontaktpunkt og de nationale retshåndhævende myndigheder, jf. artikel 15, stk. 2, litra b)
 - c) registrering af meddelelse af oplysninger til det centrale kontaktpunkt og, hvor det er relevant, til de retshåndhævende myndigheder i andre medlemsstater i overensstemmelse med artikel 5, 7 og 8
 - d) krydstjek af modtagne anmodninger om oplysninger, jf. artikel 5 og 8, på grundlag af de oplysninger, der er tilgængelige for det centrale kontaktpunkt, herunder oplysninger, der er meddelt i overensstemmelse med artikel 5, stk. 3, andet afsnit, og artikel 7, stk. 2, andet afsnit, og andre relevante oplysninger, der er registreret i sagsstyringssystemet
 - e) sikring af en passende og hurtig opfølgning på modtagne anmodninger om oplysninger, jf. artikel 4, navnlig med henblik på at overholde fristerne for levering af de ønskede oplysninger i henhold til artikel 5

- f) interoperabilitet med SIENA, der navnlig sikrer, at meddelelser, der modtages via SIENA, kan registreres direkte i sagsstyringssystemet, og at meddelelser, der sendes via SIENA, kan sendes direkte fra sagsstyringssystemet
- g) udarbejdelse af statistikker vedrørende udveksling af oplysninger i henhold til dette direktiv med henblik på evaluering og overvågning, navnlig på baggrund af artikel 17
- h) registrering af adgang og af andre behandlingsaktiviteter i forbindelse med oplysningerne i sagsstyringssystemet med henblik på ansvarlighed og cybersikkerhed **i overensstemmelse med artikel 25 i direktiv (EU) 2016/680.**

2. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at alle cybersikkerhedsrisici i forbindelse med sagsstyringssystemet, navnlig for så vidt angår dets arkitektur, forvaltning og kontrol, styres og håndteres på en forsvarlig og effektiv måde, og at der gives passende garantier mod uautoriseret adgang og misbrug.
3. Medlemsstaterne sikrer, at personoplysninger, der behandles af deres centrale kontaktpunkt, kun lagres i sagsstyringssystemet, så længe det er nødvendigt og rimeligt i forhold til de formål, hvortil personoplysningerne behandles, og at de efterfølgende slettes uigenkaldeligt, **jf. artikel 4, stk. 1, litra e), og artikel 5 i direktiv (EU) 2016/680.**

Kapitel VI

Afsluttende bestemmelser

Artikel 17

Statistik

1. Medlemsstaterne sender senest den 1. marts hvert år statistiske oplysninger **for det foregående år** til Kommissionen om udveksling af oplysninger med andre medlemsstater i henhold til dette direktiv.
2. Disse statistikker skal som minimum omfatte:
 - a) antallet af anmodninger om oplysninger indgivet af deres centrale kontaktpunkt og af deres retshåndhævende myndigheder
 - b) antallet af anmodninger om oplysninger, som deres centrale kontaktpunkt og deres retshåndhævende myndigheder har modtaget og besvaret, opdelt efter hastende og ikkehastende karakter og fordelt på de øvrige medlemsstater, der modtager oplysningerne
 - c) antallet af anmodninger om oplysninger, der er afslået i henhold til artikel 6, fordelt på anmodende medlemsstater og efter grundene til afslag
 - d) antallet af tilfælde, hvor der er afvejet fra de frister, der er omhandlet i artikel 5, stk. 1, fordi det har været nødvendigt at indhente en retskendelse i overensstemmelse med artikel 5, stk. 2, opdelt efter de medlemsstater, der har indgivet de pågældende anmodninger om oplysninger.

Artikel 18

Rapportering

1. Kommissionen forelægger senest den ... *[ikrafttrædelsesdato + tre år]* Europa-Parlamentet og Rådet en rapport med en vurdering af dette direktivs gennemførelse.
2. Kommissionen forelægger senest den ... *[ikrafttrædelsesdato + fem år]* Europa-Parlamentet og Rådet en rapport med en vurdering af dette direktivs effektivitet og virkningsfuldhed. Kommissionen tager de oplysninger, der er indsendt af medlemsstaterne, og alle andre relevante oplysninger vedrørende gennemførelsen af dette direktiv i betragtning. På grundlag af denne evaluering træffer Kommissionen afgørelse om passende opfølgende foranstaltninger, herunder om nødvendigt et lovgivningsforslag.

Artikel 19

[...]

[...]

Artikel 20

Ophævelse

Rammeafgørelse 2006/960/RIA ophæves med virkning fra [den dato, der er angivet i artikel 21, stk. 1, første afsnit].

Henvisninger til nævnte rammeafgørelse gælder som henvisninger til de tilsvarende bestemmelser i nærværende direktiv.

Artikel 21

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den ... [*ikrafttrædelsesdato + to år*]. De meddeler straks Kommissionen teksten til disse love og bestemmelser.

Medlemsstaterne anvender disse bestemmelser fra nævnte dato. De anvender dog artikel 13 fra den ... [*ikrafttrædelsesdato + fire år*].

Lovene og bestemmelserne skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 22

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 23

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den [...].

På Europa-Parlamentets vegne

Formand

På Rådets vegne

Formand